

[Poul Bøeg.]

Det chokerede mig i den grad, at jeg vågnede med et sæt. Se, da forstod jeg, at energi ikke er noget, man bare debatterer i elegante vendinger fra en fin talerstol, det er noget uhyre jordnært og livsnødvendigt, som berører hele samfundet og hver eneste samfundsborger døgnnet rundt. Og når man først har konstateret, at problemet skærer så dybt, hvad gør man så? Så danner man sig et overblik over den fremtidige sikkerhed for at have fornøden energi, og hvad ser man så? Så ser man, at de gængse energiformer må befrygtes at slippe op i en slet ikke så fjern fremtid. Ikke alene er kilderne ikke udtømmelige, men energiforbruget øges hele tiden grundet på stigende industrialisering og en enorm befolkningstilvækst. Kort sagt, flere og flere bruger mere og mere. Skriften på væggen er sat med store bogstaver: faldende tilførsel, stigende forbrug. Så enkelt kan grundneren i problemet faktisk sammenfattes.

Hvilke muligheder har vi nu for at løse dette problem? Først må vi gøre os klart, hvor afhængige vi her er af andre, fordi naturen har fordelt goderne noget uretfærdigt. Henimod halvdelen af vort energiforbrug går til opvarmning. Til gengæld findes der på dansk grund hverken kul eller olie. Som bekendt findes verdens største oliereserver i Mellemosten, men dér har de da i alt fald ikke brug for olie til opvarmning.

Vi må derfor bl. a. samarbejde med andre lande, og mit parti konstaterer med tilfredshed, at nordisk energipolitisk samarbejde er påbegyndt og ikke mindst, at europæisk energisamarbejde allerede er en realitet. Netop nu hvor så mange taler negativt eller skeptisk om EF, og hvor vi også må erkende, at det europæiske samarbejde har været ude i øjeblikkelige vanskeligheder, vil centrumdemokraterne gerne understrege, at energipolitikken er et område, hvor netop et lille land som Danmark kan have særlig fordel af et europæisk samarbejde.

Vi bør også huske, at De europæiske Fællesskaber ikke blot omfatter det økonomiske, men også organisationen Euratom, hvis virksomhed kan blive til megen gavn for Danmark.

Selv om det ikke er et samlet europæisk anliggende, vil vi i denne forbindelse også gerne pege på det samarbejde, der er indledt

mellem Sønderjyllands Højspændingsselskab og ELSAM på den ene side og Norddeutsche Kraftwerke på den anden side om opførelse af forskellige kraftværker nord og syd for grænsen.

Men vigtigst er naturligvis, hvad vi kan gøre på egen hånd. Her ser vi det aktuelle hovedspørgsmål som spørgsmålet om den eventuelle oprettelse af atomkraftværker. Da vi i februar måned drøftede loven om atomanlæg, sagde jeg, at centrumdemokraterne i princippet stillede sig positivt hertil, men jeg tilføjede også, at vi ville være fuldt opmærksom på den bekymring, der besjælede visse dele af befolkningen, som vel at mærke kunne påberåbe sig flere sagkyndige udtalelser.

I mellemtiden har vi nøje gransket ethvert synspunkt, ethvert argument, og vi har omhyggeligt vejret og afvejret modstående hensyn. På dette grundlag er vi kommet til den opfattelse, at Danmark bør bygge atomkraftværker.

Herfor taler for det første, at energien på den ene side er aldeles uundværlig, jævnfør min indledning, mens vi på den anden side ikke synes at have nogen anden praktisk mulighed, når forrådene af kul og olie er opbrugt.

For det andet kan det jo ikke være noget tilfælde, at mange lande, f. eks. USA, England, Frankrig, Tyskland, Sverige, alle har bygget atomkraftværker. Disse velinformerede og besindige nationer ville naturligvis ikke være gået den vej, hvis der havde været andre og bedre muligheder.

For det tredje bør vi også tænke på, at man kommer slet ikke uden om de problemer, som atomkraftværker indebærer, blot ved at gå imod udviklingen. Vi kan jo eksempelvis blot tænke på de svenske atomanlæg i Barsebäck en snes kilometer fra København. Eventuelle ulykker i et atomkraftværk kunne akkurat lige så godt ramme Danmark fra Barsebäck som f. eks. fra et atomkraftværk, skal vi sige et sted i Jylland.

Men endelig for det fjerde og som det vigtigste: den frygt, som man bl. a. kunne have i forbindelse f. eks. med nedbrydningen og bortskaffelsen af det radioaktive affald samt de så meget omtalte risici, som knytter sig til afbrydelse af kølestrømmen eller til andre tænkelige reaktoruheld, mindskes væsentligt ved regeringens redegørelse,